

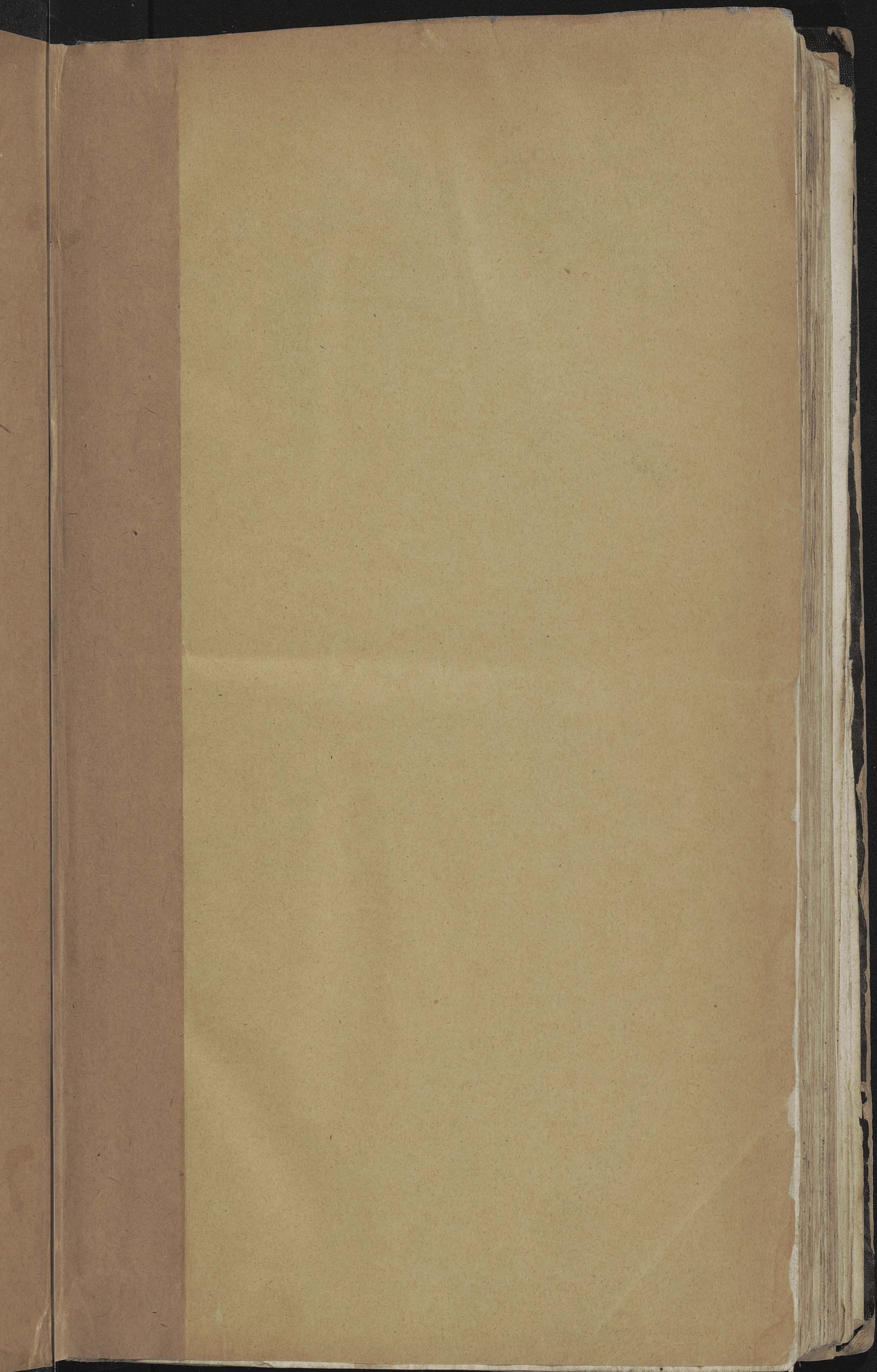
14633
Mag. St. Dr.

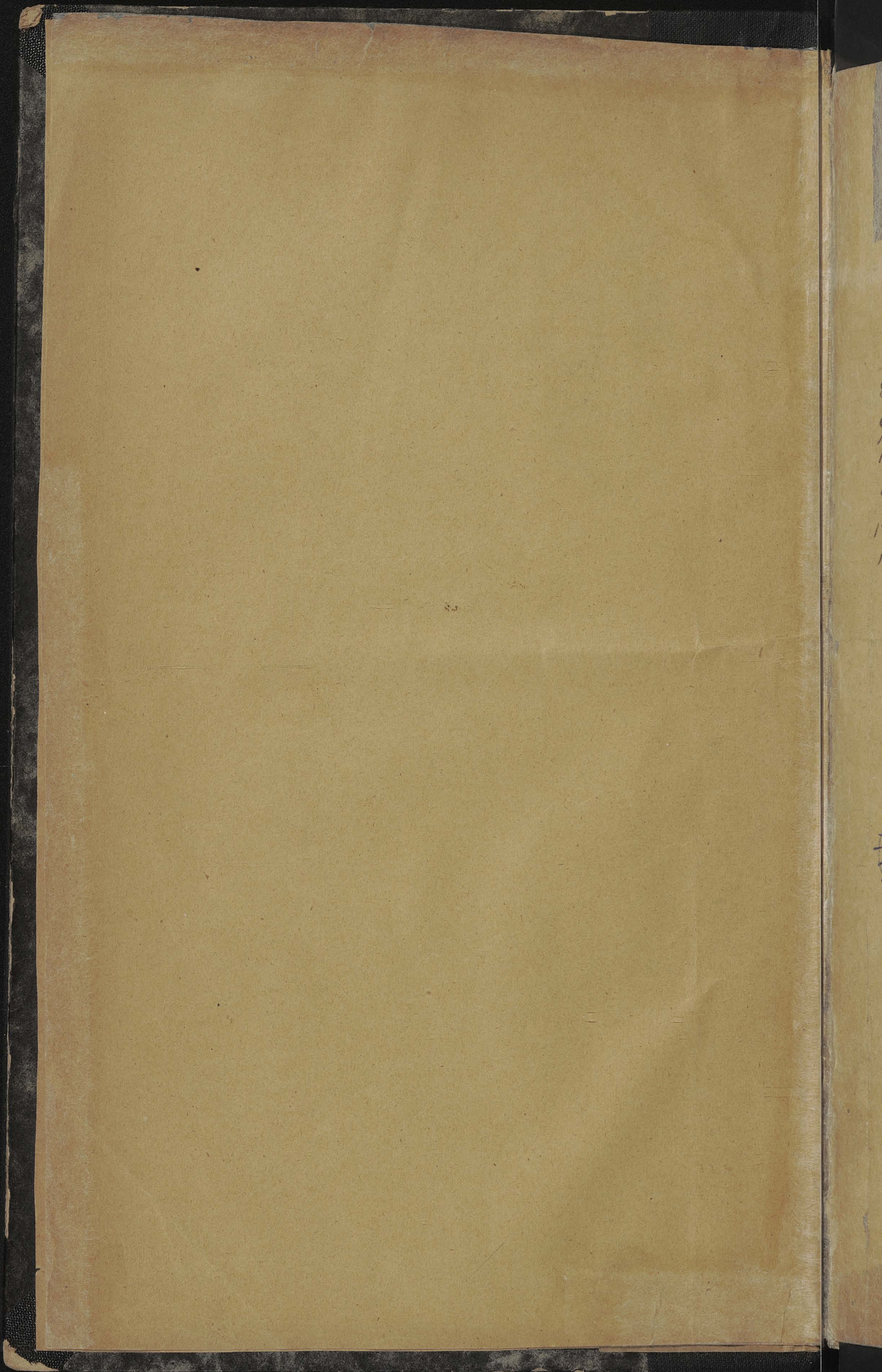
3

III

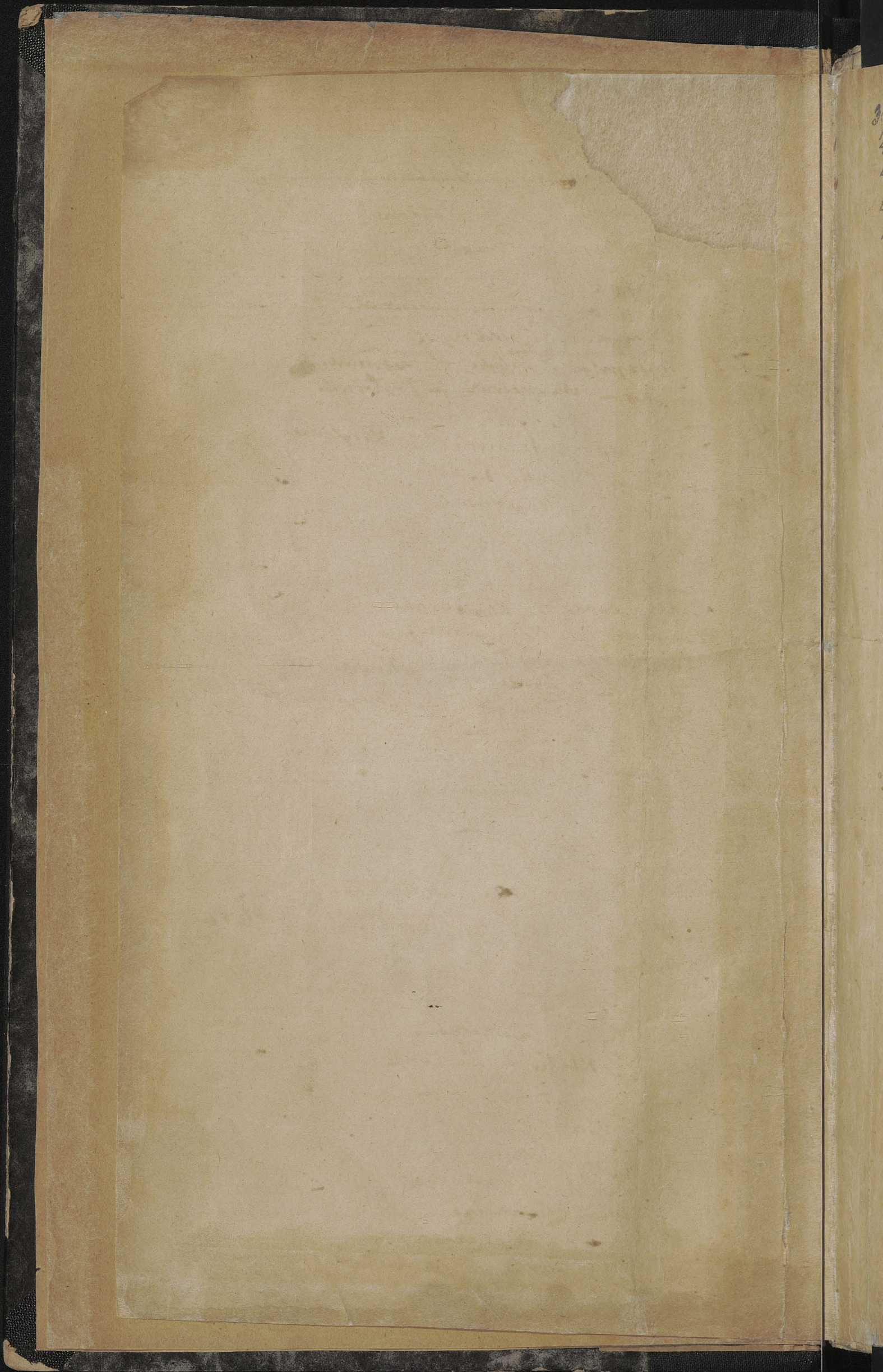

14633

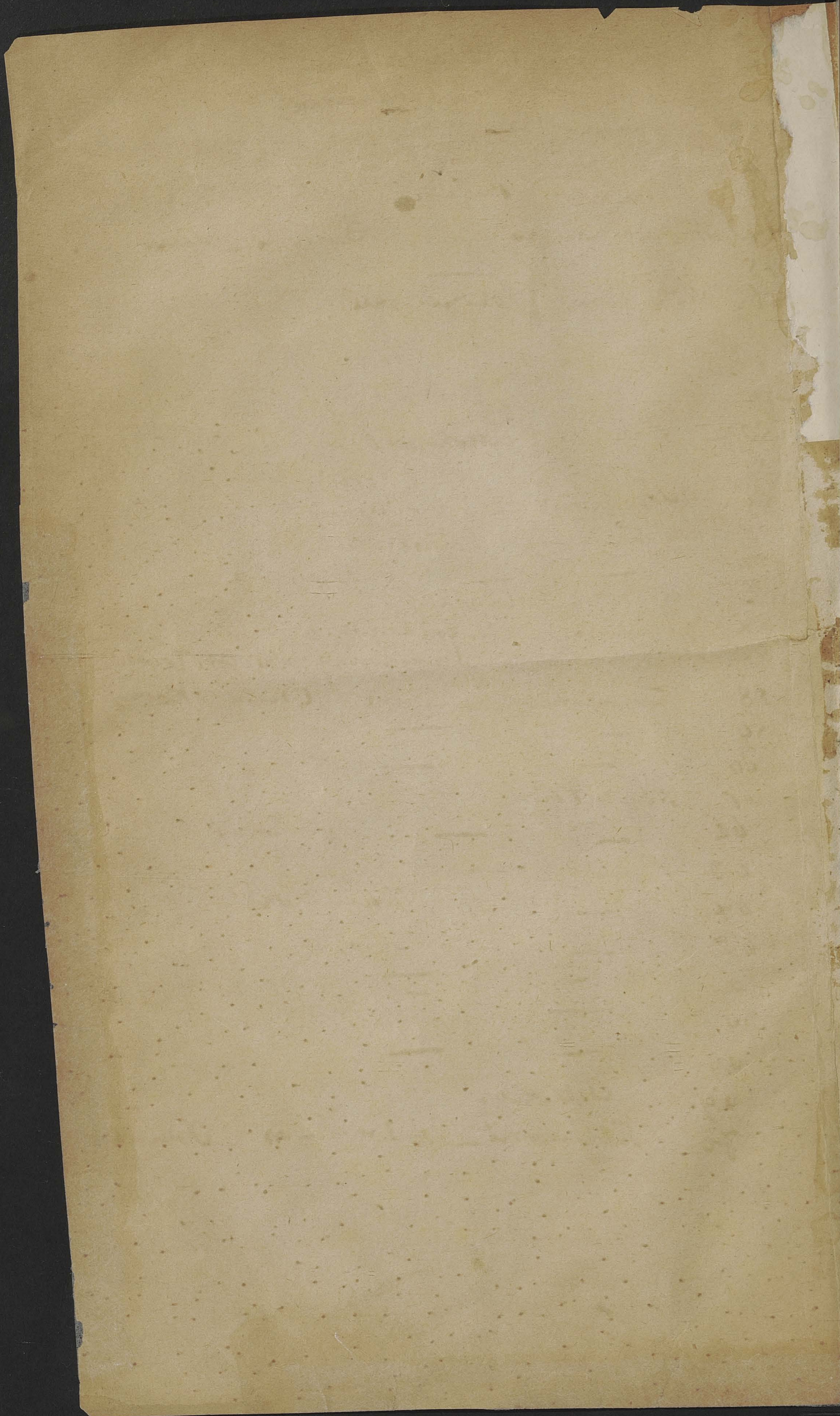

- 3. marus - Sotlobuk
- 4. Proryna - Pańkowski - Chreptowicz
- 5. Piora - Zaba.
- 6. Proryna.
- 7. Przywieki - Zdrójewski. Hronowski. Kaniukowicz.
- 8. Korpowski - Zabudowycki
- 9. Myszyński - Terleki - Zaburki
- 10. Sompusko - Muszewicz - Piotrowski.
- 11. — — — — —
- 12. Dominikanie - Szamodki - Kotyliński.
- 13. Gantowyski - Cystersi.
- 14. Smyski - Rembowski
- 15. Niemcewicz - Cystersi.
- 16. — — — — —
- 17. Rembowski - Niemcewicz.
- 18. Smyski - Cystersi. Kurewicz —
- 19. Basz - Zdanowicz —
- 20. Chojewski Tomkowicz — Porcieńkowska —
- 21. — — — — —
- 22. Marusko - Kowneey - Chojewski.
- 23. ^{chojeccy} Chojewski - Jankiewicz - Bogustawski.
- 24. — — — — —
- 25. [chojeccy.
- 26. Tomkowicz - Chojewski.
- 27. Kossak - Laskarys - Tyshkiewicz - Plater.
- 28. Abramowicz. Laskarys. Horain.
- 29. Laskarys - Tyshkiewicz Horain.
- 30. Zabietto - Laskarys
- 31. Horain. Plater. Laskarys
- 32. — — — — —
- 33. Laskarysowie.
- 34. Laskarys - Melowicki.
- 35. Redziwiłł - Laskarys.
- 36. Kossak - Laskarys.
- 37. Plater - Laskarys.
- 38. — — — — —

- 39 - Bonidytyński - Bukarewicz,
 40. Boharowicz - Wollowiczowicz
 41. — — — —
 42. — — — —
 43. Pękalcki - Puciata
 44. Alexandrowicz. Kapelowicz. Domanicki - Tębler
 45. — — — —
 46. Maleszewski - Bernardycki
 47. — — — —
 48. — — — —
 49. — — — —
 50 - Laniowski, Mokrecki.
 51. — — — — Kosiński
 52. Urbanowicz — Mokrecki
 53. Laniowski — Mokrecki
 54. — — — —
 55. Jelscy — Lewiński
 56. Janowski - Wolodkowicz.
 57. Oskierkowie Sukiwicz - Niczabrowski,
 58. Tuhanowski. Sukiwicz Oskierka Korczycki
 59. — — — —
 60. — — — —
 61. Niczabrowscy. — — — — Sukiwicz
 62. — — — —
 63. — — — — Tuhanowski
 64. — — — —
 65. — — — — Wolan.
 66. — — — — Tomaszewicz.
 67. — — — —
 68. — — — —
 69. Oskierka.
 70. Tuhanowski — Sukiwicz — Oskierka

1
Z
J
*
P
P
T
C
P
Z

21.

S P R A W A

217

*W. JP. Tadeusza i Róży z Sulistrowskich Tomkowiczow
Regentow Grodzkich Województwa Trockiego
Małżonkow.*

*z WW. JPP. Felixem Horodniczycem Rzeczyckim Ka-
rolem i Franciszkim Regentowiczami Rzeczyckie-
mi Chojeckimi.*

Która:

Po Appellacyi do Trbłu przychodząc, ma obiekt szczegulny okazać majątek Romana i Elżbiety Chojeckich, i dowieść: iż część onego Tomkowiczom należy, oraz udzielnę do Chojeckich Tomkowiczow pretensye wyświecić.

Iżby zaś to wszystko jasnym się ułatwiło porządkiem, poczyną się nayprzód:

Pretensya o Dobra Oyczyste i Macierzyste.

Ze Roman i Elżbieta z Downarwiczow Chojeccy spółdzili czworo z sobą Potomstwa, Alexandra i Kazimierza Synow, Teresę in voto Poziomkowię, i Annę in voto Jankieiczowę Córki, kwestyi nawet o to między tronami niema.

Ze JPP. Tomkowiczowie po Teresie Poziomkowskiej są części jey Aktorami, świadczy to Wlewkowy, oraz przedaźny Zapis od Grzegorza Poziomkowskiego Tomkowiczom wydany. Który 1785. Junii 1. datowany, eodem na Rokach Ziemskich Słonim: przyznany *producitur*.

Prawo te ile Tomkowiczom po Romanie i Elżbiecie Chojeckich nadało Dziedzictwa, tyle było sprawiedliwą pobudką dla Ziemstwa Słonim: iż Dziegieniew w Oszmiań: leżący, z Oyczyści w ósmey części, a z Macierzystości w czwartey dla Tomkowiczow przyśądziło.

Co zaś w Dziegieniewie jest Oyczytym, to Dekret Ziem: Słonim: a Folio 140. ad Fol: 146. a w Macierzystym a Folio 146. ad F. 148. poświadcza.

Narzekać na ten wyrok JPP. Chojeccy niemogą, bo że z Oyczyści część czwarta, według Art: 3. a Macierzystości równa część z Synami, według Art: 14. z Roz: 5. należy. Czytać o tym cytowane Prawa.

§.

W przyśądzeniu tych częściow, jedną wszakże dopełniło Ziemstwo omyłkę: że folio 149. wolność okupna ósmey części dla WW. Chojeckich warowało.

Gdyby ten wyrok pochodził z nakazow samego Prawa, prawda to jest: że Art: 3. z Roz: 5. oszacowaną część czwartą dla Siostr Braciom skupić dozwala.

Lecz że należność być Tomkowiczom winną z działu w Roku 1737.

A

Ju-

Julij 13. między Alexandrem i Kazimierzem Chojeckiemii a Siostrami ich czynionego, uważano. Gdyby zatym dział ten był w stanie utrzymania się, (co być niemoże) to i tak nadana wolność okupna zawszeby się pokazała krzywo, kiedy Art: 7. z Roz: 7. wyraźnie według zapisu sędzić przeznacza.

Zapis pod tytułem Działu żadney w sobie niema do okupna części w Dziginiowie kondycyi. Zapis zatym ten skoro się przez mniemanie Ziemstwa utrzymywał, zacoż okupno części w Dziginiowie dla Chojeckich warowano? kiedy w piśmie pod tytułem działu wolności na okupno niema.

Okoliczność to pokazuje uciążliwość Ziemstwa: że i Dział niewolnie utwierdziło, i według brzmienia onego zachować się niechciało. Zeby zatym przypadek utrzymania w Trble Działu, podobney nie ulegał pomyłce, potrzebą jest Trbli namknąć: że i tak z punktu tego konieczna wypadałaby względem okupna poprawa.

§.

Punkt 2gi o Kalkulacji i Weryfikacji z Dziegieniewa.

Gdyby więcej za Tomkowiczami do zyskania Kalkulacji z ich części przyczyn niebyło, ta pewność: że komu majątek, temu i pożytek z niego należy, zawszeby ją być konieczną dla Tomkowiczow pokazała.

Niechciało wszakże znać tego Ziemstwo Słonim: bo dając dla Tomkowiczow w Dziegieniewie Aktoństwo, pożytki najniewolniey odcięło.

Mijam Prawa Art: 40. 92. Roz: 4. 19. Roz: 7. które nieślusznie przywłaszczając pożytki powrócić nakazuje.

Dowodzę tylko z tych munimentow, których Ziemstwo na zbicie kalkulacji użyło, że ona Tomkowiczom należy.

Pismo ntytułowane działem 1737. Julii 13. datt: summy pozostałe więk-sze, niżli te, które Dziegieniew obarczały, wylicza, *czytać* o tym wzmienione pismo.

Jeśli zatym z summ po Romanie i Elźbiecie Chojeckich pozostałych mogło nastąpić zniesienie długow Oycowskich, próżno zatym Felix Chojecki dla bronienia się kalkulacji prezentującym siebie sto-pień Wołkow być wmawia, kiedyż zastaw Wołkow, przestała być w naturze zastawą dla tego, że ią summy pozostałe po Rodzicach umorzyły.

Ze zaś były te summy, do tego poświadcza Regestr własną ręką Alexandra Chojeckiego podpisaną, *który prtr.*

Jakoż te summy były istotną przyczyną. że 1737. Julii 15. Plenipotencyą do okupna Dziegieniewa dalsze Rodzeństwo Kazmierzowi Chojeckiemu wydało, o której Plenipotencyi Dekret Ziem: fol: 178. zaświadcza.

Jeśli zatym biorąc Plenipotencyą Kazmierz do okupna Dziegieniewa, uważał Fundusz z summ pozostałych na okupno być dostatecznym, za cóż Syn jego dzisiaj Felix Kalkulacją odmawia, kiedy to jest aż nadto wyraźnym, że Plenipotencya bez pokazanego na okupno Funduszu być w żadnym sposobie nie mogła.

Niech JP. Felix Chojecki nierozumie, że Tomkowiczom szukać kalkulacji z kilkudziesięcioletniego Dziegieniewa użytku chęć zysku doradza, inaczey oni idą, szukają co już Prawo i sprawiedliwość nadaje, pewni też razem są, że Trybunał w Kategorii tej Dekret

kret Ziem: a fol: 176. ad fol: 179. poprawiając, w naturę nayprzód zaftawy weyrzy, jeśli Oryginały Praw zaftawnych Felix Chojecki składa, inaczey, że one nie znaczą Konst: 1538. fol: 526 *czytać.* Uzna potrzebę zaprzyśiężenia pewności Praw i summ, jako one nie pieniądmi po Romanie i Elżbiecie Chojeckich pozostałemi, Kazimierz Chojecki pospłacał. Bez tych zaś wszystkich przekonań, da na część Tomkowiczow z kalkulacyi tyle, ile z ogółu oney przez Karola Chojeckiego dowodzonego, sprawiedliwie onym będzie należeć.

Punkt 3ci o Pretensjach Summownych i Ruchomości.

JPP. Tomkowiczowie mając Prawo do osiągnięcia Dziedzictwa z spadku, z onego też na Sądzie Ziem: należney sobie części summ naysprawiedliwiey dochodzili.

W Dowod zaś pozostałości summ takowych, dwa mieli Regestra, jeden ręką JP. Poziomkowskiego pisany, a drugi przez Alexandra Chojeckiego uczyniony, które

1739. Mar: 9. sub Nro 1mo & 2do *producentur.*

z Regestrów tych Tyśiąc i kilkaset Talarow pozostała po zeszyłej Elżbiecie 1mo Chojeckiej, in post Połońskiej summa, że do równego Dziedzicom należała rozdziału, tak Ar: 14. Roz: 5. poucza *któren czytać.*

Nayniewłaściwiey zatym od tych summ, i ruchomości po Matce, o której powyższe Regestra, i udzielny

1735. Mar: 9. sub Nro 3tio doświadczyły, Ziem: Słon: usunęło, kiedy Prawo natury, i pisane, Tomkowiczow do równey części przypulzcza.

Cóż nato mogą JPP. Chojeccy odpowiedzieć, pewnie się odezwą do pisma, pod tytułem działu, i do zrzeczenia przez Poziomkowskich wydanego, a z tych dowodów będą, że im pretendowana teraz Sukcesyja summ nienależy.

R. Dział 1737. Julii 13. czyniony, i zrzeczenie tegoż Roku były tylko projektami, do wieczystego pomiarkowania, a nie zaś Dokumentami wiecznymi, bo ani Dział według Art: 26. Rozdz: 9. ani zrzeczenie według Art: 2. Rozdz: 7. przyznaniem stwierdzone nie zostały.

Jeśli zatym tak wyraźny Dekret, ruinie wzmienione Tranzakta poddać, więc nie tylko ich brać za obiekt, ale też usuwać od Sukcesyi, Tomkowiczow nie należało.

Punkt 4ty o Summach szczególnie od Karola Choieckiego Tomkowiczom należnych.

W porządku poszukujących u JPana Karola Choieckiego summ, o pierwszą rzecz mieli na Sądzie Ziem: z Wlewku od Elżbety Połońskiej Michałowi Poziomkowskiemu wydanego, który:

1734. gbra 19. dat: *Czytać.*

Z Wlewku tego to ma wiedzieć Trybunał, iż Połońska 300. Talarow Zięciowi swemu zadłużywszy się, wyznała, wzięcie tego długu, i pewność na Restytucyą onego na długu sobie od Syna Alexandra winnym oparła.

Nie przyszło do tego, aby ten dług Poziomkowskim wypłaciła, pretensya zatym Poziomkowskich o należność, czy to na długu Alexandra, czy liteż, na Maiątku samey Połońskiej opierać się koniecznie była powinna.

Nieprzekonało się wszakże za tak dowodną pretensyą Ziemstwo, y ona, jako follio 118. widzieć naynieprzywoiciey skasowało. Zeby w tym

tym punkcie bliżej pomyłki Ziemstwa uważać, jest potrzebą, aby Trybunał w przyczynie Dekretu Ziemskiego weyrzał, które tak dowodną pretensją najniewolaiej znikczemniły.

Pierwszą położono przyczynę, że nie produkowany Oblig. a nie zastanowiono się nad tym, że Oblig ten zaraz po śmierci Matki będąc przez Aleksandra Choickiego zagarnionym, bydź w Ręku Poziemkowskich, a następnie Tomkowiczow nie mogli.

Dość wszakże, na pewność Wlewku przeświadczenia, że Oblig Aleksandra był w naturze, który Matka Poziemkowskim przelewała, kiedy tenże sam Dekret folio 119. o zakomportowaniu onego przez Felixa Choickiego poświadcza.

Rozdarcie onego, iak Dekret świadczy, które od woli zagarnywającego zawisało, exystencyi pretensyi za Wlewkiem Tomkowiczow nie znosi, aniteż może bydź okoliczność ta przyczyną, dla której pretensją tę, za podeyrzaną mieć przystałoby.

Niemasz zatem najmniejszego powodu do zniesienienia Długu z okolicznościow iednych nie obaczy, też Trybunał, y z wszystkich poniższych przyczyn, któreby pretensją za Wlewkiem bydź nie legalną pokazały.

Jest albowiem i to w Dekretu przyczynach, że Wlewek Elżbiety Połońskiej bez zaświadczenia Pieczętarzow.

Prawda że Art: 7. z Rozdz: 7. wyciąga takowey do Obligacyinych Zapisow solenności, ale y to pewnym z tegoż samego Prawa, że podpis Aktora z Jukrypcyi, rzecz zawsze stanowi pryncypalnie.

Skoro zatem względem podpisu do Wlewku Połońskiej żadney kwestyi Choiectcy nieczynili, więc nic takiego nie pokazali przed Sądem, co by należność za Wlewkiem znosiło. Bo, że przy pewności podpisu zawsze się rzecz według Zapisu, sądzi, czytać cytowane wyżej Prawo.

Prożno się zatem Ziemstwo bagatelami niepotrzebnemi zaprzatneło względem Prawności, nad tym bliżej zastanowić się było potrzeba, czy Wlewek Aktualny Połońskiej, albo nie, a o tego pewności przeświadczywszy się Restytucją koniecznie potrzebną nakazać.

W rządzie przyczyn, położyło Ziem: y tę że summa za Wlewkiem pretendowana, już do działu weszła.

R. Działu tego inexistencya pokazana powyżej, ale pozwolmy na to że ten dział jest dobry, i tak satysfakcyja Poziemkowskim należnego długi, upadać nie może.

Jaka w Dział Alexandrowska summa weszła ieszcze w tym pewności mieć nie można, wszakże, gdyby y ta była sama na której Fundusz na Dług Poziemkowskiego był determinowany, to i tak pretensya Poziemkowskich exystencyi swej nie straciła.

Bo albo każdy z części przypadającej sobie znieść dług Poziemkowskiego był by powinien, alboliteż dalszy majątek Elżbiety Połońskiej odpowie dziby ulegał.

Niech zatem Choiectcy co chcą obierają z dwoyga, zawsze satysfakcyja dla Tomkowiczow z Wlewku Poziemkowskiego należy, bo iesli z Części przypadających na siebie uspokoić nie zechcą, to Trybunał Dług ten na Miedzieniszkach y Fiedoryszkach nabyciu Połońskiej, iak Dekret folio 146. świadczy, według Ar: 18. z Roz: 7. 300. T. B. cum altero tanto sprawiedliwie zasądzi, i Dekret co do tego punktu nieprawny podnieście.

§.

Drugą pretensją JPPwie Tomkowiczowie na Sądzie Ziemskim mieli z 2ch Obligacyinych zapisow. Które.

1737. Julii 14. Oblig z Listem na przyznanie na T. B. 150. eodem Anno & mense

Mense Oblig drugi na T. B. 50. od Alexandra Choieckiego Michałowi i Terefie z Choieckich Poziemkowskim Małżąkom wydane wsztukach trzech Prtr.

Z tych zch Obligow pierwszy naleść wiary nie miał szczęścia. Zarzucono albowiem, że List na przyznanie na TB. 150. na podpisie Pieczętarskim czynił podeyrzenie adoptacyi.

Lekka ta uwaga Ziemstwa na krzywdę Tomkowiczow, w Trybunale swey approbaty nie znajdzie, bo nayprzód że List na przyznanie adoptowanym nie jest, nie trzeba na to więkzhey pewności, jak w sam tylko Oblig weyrzeć.

A skoro w Obligu wyraz summy TBitych 150. i wewnątrz jego i w świadectwie Pieczętarza, jest aż nadto wyraźny i nie podeyrzany. Więc cokolwiek na znikcznemnienie onego wziętym zostało, wszystko jest użytym, naynieprzyzwoiciej.

Czytając Trbł a folio 120. ad fol: 124. Ziemski Dekret, pozna, że Ziem: Słomim: nie z przekonania i dowodow, jakie Art: 77. z Roz: 4. chce mieć pismo, świadki, i jurament, lecz z samego domysłu i wnioskow, czego Art: 54. z Rozdz: 4. zabrania, pretensyą o 150. TBitych za Obligiem skaffowało.

Przyczyny albowiem do podniesienia tak wyraźney pretensyi te Trybunał obaczy. Pierwsza że kwity przez Poziemkowkiego u Alexandra Choieckiego nabrań do Obligu na 50. TBitych odwoływały się, což to Oblig na 150. TBitych znosić może.

Dwa były Obligi i jednego dnia wydane, z nich kiedy się jednemu tylko w części satysfakcyą czyniła, to naturalnym jest, że odwoływać się w kwicie, do dwóch Obligow niemożna było.

Druga że w Dokumentcie Affekuracynym 1737. Julii 14. Poziemkowscy zatrzymanie perel do wypłaty 50. TBitych wyrazili, a o 150. TBitych że nie wzmienili.

R. z Dokumentu tegoż samego Affekuracynego, kiedy to jest widocznym, że zastaw perel tylko na 50. Talarow dana była, nie było, ani okoliczności, aniteż potrzeby, iżby Poziemkowscy przy wyrazie zastawy nadmieniali to, co do tey zastawy naymniey nie należało.

Trzecia przyczyna, że Alexander Choiecki dwoma Listami do Poziemkowskich pisanymi, o jednym tylko obligu wspominał.

R. Dziwić się trzeba, z takiego Ziem: przeświadczenia, że na dług od Alexandra winny, z Alexandra tegoż świadectwa brało przeświadczenie. Któż albowiem, gdyby takie przyczyny ważyły w naywiększey liczbie nie ponapisywał dla siebie dowodow, aby tylko nimi winną zataić należność, wszystko to przekonania nie są, które się pewne do przypadku zrobiły, więcejby wszakże Choiecki perswazyi mógł należeć, gdyby takowe Listy od Poziemkowskich do siebie pisane pokazywał, a nie zaś własnymi dług należny Tomkowiczow znosił.

Wszakże i do tych Listow przywiązując się, pewności naleść niemożna, za którym prosił o cierpliwość Obligiem, a ile wyraz ten Choiecki stosuje do jednego tyle mają Prawa Tomkowiczowie rozumieć, że proźba o cierpliwość do Obligu na 150. Talarow należy.

Po tych wszystkich naylekkszych przeświadczeniach wniosło w ostatku w Dekrecie swym Ziemstwo, że Oblig na 150. TBitych w Projekcie bonifikacyi za spadek musiał być wydanym, lecz po ułatwieniu tego przez sposob inny, na restancyą Oblig na 50. tal: bit: Alexander wydał na siebie.

B

Ze

Ze wnioski takowe nie znaczą, iuż to pokazano powyżey, wszakże że wnioski te są przeciwko widoczności i to Trybunał niech uważa.

Gdyby albowiem tak się rzecz miała, jak się Ziem: Słonim: zdawało, że Oblig na 150. TBitych był wydany w Proieckie, i że drugi na 50. Tak: pierwszy umorzył, czyżby to nie nastąpiło zaraz, że ugadzając na 50. TBit: Choiecki, Oblig na 150. Talarow wydany, do siebie by odebrał, albo za nie oddaniem przez Poziomkowskich, o zatrzymanie Obligu, jakowakolwiek uczyniłby prawność, kiedy zaś tego wszystkiego nie ma, któż tu tego niemal się niedotknie, że wnioski Ziemskie do Dekretu wpisane, aż nadto były ustronne.

Zboczne wnioski zatym z okoliczności przepowiedzianej, ustronniejże jeszcze z przystosowania onych do nastąpiętego działu. Bo gdyby z działu te dwa Obligi miały swoje nastanie, pewnie by one wspólnie Bracia obydwu Choieccy Kazimierz i Alexander podpisali, jako wspólnie obydwu wyprawiający swą Siostrę.

Kiedy zaś na Obligach jeden Alexandra podpis Trybunał widzi, uważać to zatym aż nadto może, że Oblig na 150. TBitych nie był Proiektem do bonifikacyi Poziomkowskim, ale jest inkrypcją, za którą według Artyk: 7. z Rozdz: 7. satysfakcyja należy.

Poprawić zatym co do punktu pretensyi o 150. TBitych Dekret Ziem: potrzeba, króren z gołosłowności i nie wolnych wnioskow co do tej Kategorji jest złożonym.

Punkt 5ty o sądzony niewolnie zwrót Perel, Iygnetu i t. d.

Kiedy JPP. Tomkowiczowio na Sądzie Ziem: Słonim: jako się pokazało powyżey należności 50. Talarow za Obligiem dowodzili, złożonym został ze strony Choieckich Afsekuracyiny zapis, od Michała i Tereffy Poziomkowskich Alexandrowi i Michałowi Choieckim w Roku 1737. Julii 14. wydany restytucją trzech sznurkow perel i pierścień złoty z turkusem zaręczający.

Przychyliło się do tego zapisu Ziem: zbocznie, i sądząc summe Tomkowiczom, zwrót takowych perel i pierścienia dla Choieckich nakazało.

Nie można albowiem Tomkowiczow od ruchomości po Połońskiej pozostałej usuwać, bo że oni w stopniu Poziomkowskiej do części ruchomego majątku po Połońskiej należą, to nieraz pokazano powyżey. Niewolnie też na mocy wydanego niby zrzeczenia, od posiadania wzmienionych perel i pierścienia Poziomkowskich Ziemstwo usunęło. Bo jeśli znać chciało exystencyą zawsze upaść powinno zrzeczenia, sądzić było powinno, że perły i pierścień tymże zrzeczeniem zostały zajęte.

Zrzeczenie jedną datę mające z Afsekuracyinym zapisem wyraża kwietacyą z ruchomego Majątku. Gdyby zatym to zrzeczenie i za exystujące rozumieć, wnosić inaczej niemożna, że pismo pod tytułem zrzeczenia, nie omylnie pierścień i perły zajęło.

Jedną tylko JPP. Choieccy mogliby do wrażenia Trybunałowi zarzucić okoliczność, że zapis Afsekuracyiny, skoro po wydanym zrzeczeniu nastął, tym samym pierścień i perły pod brzmienie zrzeczenia podpadać niemożły.

R. Jedną datę mające zrzeczenie i Affekuracya, pewności uczynić Trybunałowi nie mogą, które z nich wprzód, a które pośledniey wydane. Znie pewności zatym, kiedy pewnego naleść niemożna przeświadczenia należało przynajmniey Ziemstwu przysięgę Choieckim naznaczyć, jako Affekuracya po zrzeczeniu nastąpiła i jako pierścienia zrzeczenie nie zaięło.

Gdy zaś tego nie ma, i gdy zrzeczenie jako nie przyznane existencyą swoią utracą, wyrok zatym względem perel i pierścienia, nietylko nielegalnym jest dla tego, że bezdowodnie Choieckim należność perel przyładził, ale też że Tomkowiczow równie do ruchomego osiągnięcia Majątku po Połońskiey należnych, nie sprawiedliwie fol: 126. usunął.

Punkt ostatni o Expensa Prawne.

Ze zaprzeczona należność Tomkowiczom przez Choieckich zrodziła wycięzający onych proceder, to Trbł z przepowiedzianej sprawy mógł dostatecznie uważać.

Należało zatym według Konst: 1587, fol: 408. bonifikacyą Expensy na przyczynkach do procederu Choieckich dla Tomkowiczow nakazać.

Ubliżyło w tym sprawiedliwego wymiaru Ziemstwo dla Tomkowiczow, i Expensa fol: 189. ogulnie nie sądząc wszystkim, dla Tomkowiczow dla nie oddania im należnego Majątku przez Choieckich, do procederu pobudzonych, uciążliwie nie sądziło.

Poprawić i w tym punkcie Dekret Ziem: Trbł jest winien, do którego Expens teraz wydatkuiący się domieszczając, w całej sprawie Tomkowiczow zgodnie z Prawem zechce utwierdzić próżby.

1mo: Części osmej Oyczyłstey, a czwarty Macierzyłstey w Dziegieniewie do myśli Dekretu Ziem: Słonim: zawarowania i onych bez żadnych warunkow okupna przy Tomkowiczach wieczyście zachowania.

2do: z Kalkulacyi i weryfikacyi Dziegieniewskiey część Tomkowiczom należney, jako równym Konsukcessorom z Karolem Choieckim ostrzeżenia.

3tio: z Summ według złożonych Regestrow po Elźbiecie Połońskiej pozostałych, części czwartey na Karolu i Felixie Choieckich sądzienia.

4to: z Summ w punkcie 4tym od wyrażonych Karola Choieckiego należnych za realne uznania i w wypłacie ich satysfakcyi nakazania.

5to: Sądzone trzy sznurki perel i pierścień dla Choieckich przy Tomkowiczach, jako równych Konsukcessorach po Połońskiej zachowania.

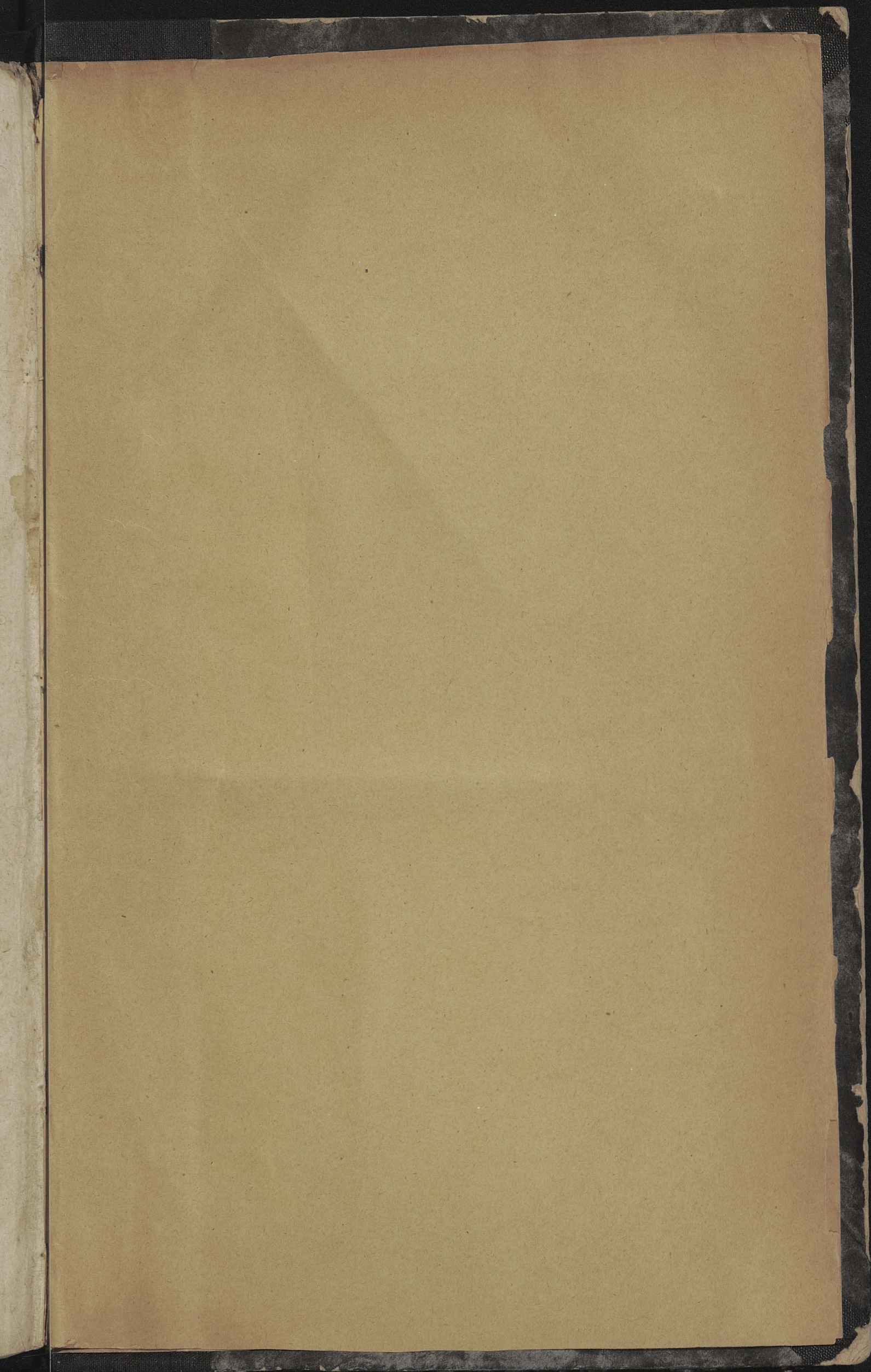
6to: Pism pod tytułem działu i zrzeczenia niby od Poziomkowkich Choieckim wydanego, jako nieprzyznanych i tylko w proiekcie robionych skasowania, a zatym do całkowitego spadku po Romanie i Elźbiecie Choieckich Tomkowiczow przypuszczenia.

7mo: Expensow Prawnych ad minimum 5000. zł: sądzienia.

O co pokłada się Pozew.

223

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025471

